

Wie, in het artistenmidden, kent de naam Fiers niet; hij is zeker moeilijk te vinden. Dit is ook niet te verwonderen, als men weet welk een roem en vermaardheid, vader J. Fiers in zijn loopbaan als musicus verzamelde. Het is echter niet over zijn klasrijke persoon, dat ik vandaag wil uitwijden (ik weet zeker dat hij mij dit zal vergeven, er is trouwens zoveel over hem geschreven geweest, nietwaar beste vriend) doch ik wil het vandaag hebben over zijn nog jonge zoon, tevens een van mijn vrienden, Louis Fiers.

Geboren te St Amandsberg (bij Gent) op 17 december 1933, begon onze vriend Louis rond zijn zestiende jaar een werkelijke muziekinteresse te betonen. Hij had natuurlijk iets van die kunst in het bloed, maar alhoewel hij reeds op jeugdige ouderdom verschillende muziekvormen beluisterd had, stond zijn besluit nog niet vast nopens zijn loopbaan. Op zestienjarige ouderdom dus, scheen daarin verandering te komen. Door het beluisteren van goede jazzplaten (deze muziekstijl onderging op dit tijdstip een belangrijke evolutie, het streven naar meer moderne harmonieën) kwam hij tot een conclusie: hij zou moderne muziek spelen en zodoende pogen in een jazzorkest te komen, of beter nog, hij zou mettertijd zijn eigen orkest oprichten. Hij studeerde als eerste instrument het klavier en ging daarna over tot de studie van de akkordeon. Later speelde hij een tijdje orgel maar hij vond pas zelfvoldoening toen hij zijn talenten op een vibrafoon kon beproeven. Dit was nu eens een echt kolfje naar zijn hand, en toen hij zich door eigen studie (want hij is een self-made man) een stabiele techniek gekweekt had, besloot hij op eigen vleugels te gaan vliegen. Eerst formeerde hij een kleine bezetting, en trad er o.a. in onze stad mede op in de dancing Lido in de Langestraat waar ten dien tijde orkestavonden werden ingericht. Dit was echter slechts een begin; zijn droom was een groot orkest te vormen om op rondreis te gaan en meer complete arrangementen te kunnen spelen. Dit laatste is hem dan ook gelukt want het is nu reeds meer dan anderhalf jaar dat hij aan het hoofd staat van een grote bezetting, bestaande uit 15 leden, t.t.z. 5 saxofoons, 5 kopers, 4 ritmen en Louis «himsel» aan de vibrafoon.

Zijn echtgenote, Jacqueline Saury, maakt ook deel uit van het ensemble en speelt er de eerste alt-saxofoon partij. Zij studeerde aanvankelijk de viool, in onze stedelijke muziekschool, en ze heeft vroeger een tijdlang de elektrische bass bespeeld in het orkest van haar man, alvorens tussen de saxofoons plaats te nemen. Het orkest Louis Fiers deed een rondreis voor de Welfare, in Duitsland, trad op te Gent in een sensationele gala met Bill Haley als ster, en toert regelmatig rond in de verschillende Belgische steden waar het de grote feesten opluistert.

Een van de beste herinneringen van Louis, is deze toen hij een tijdje als pianist optrad te Blankenberge en er de negertrompettist Bill Coleman begeleidde.

Het zwaarste van al in dit beroep, zijn de grote opofferingen, die men zich moet getroosten om een groot orkest op te richten, en de geldelijke offers die men moet brengen om alles te kunnen in stand houden, want, zegt Fiers, alle begin is moeilijk, en orkestmateriaal zoals uniformen, arrangementen, muziekpupiters en andere benodigdheden kosten een heleboel geld, maar dit alles is niets zolang men maar goede uitslagen boekt.

Hij houdt dus meest van grote orkesten en voor vooruitstrevende stijl, meer bijzonder deze van Stan Kenton; voor de swing verkiest hij Basie en Ellington. Zijn geliefkoosde vibrafonist is Milt Jackson, de leider van het moderne Jazzquartet en daarna ook wel Lionel Hampton, doch in veel mindere mate.

Als afzonderlijke solisten gaat zijn voorkeur naar trompettist Clifford Brown, en slagwerker Max Roach. In België koestert hij grote bewondering voor alt-saxofonist Etienne Verscheuren en voor pianist William Albimoor.

Hij wil ook een speciaal woordje vermelden over Frankie Wally, de show-man van zijn orkest, tevens sympathiek figuur en goed drummer, die ook trompet speelt, en aardig wat zingen kan. Ik wens Louis Fiers goed heil in zijn verdere loopbaan en wijs er tevens op dat hij met zijn groot orkest optreedt in onze Kursaal op 12 maart eerstkomende. Dus jazz-amateurs, allen op post die dag!

